

La guardiola suïssa d'Amedo

Els ex-policies José Amedo i Michel Domínguez l'han tornada a fer grossa. Però aquesta vegada l'escenari del seu espectacle no ha estat el lleig edifici de l'Audiència Nacional de Madrid, com ens hi tenien acostumats fins ara, sinó l'immoble austero on hi ha instal·lat el Tribunal Suprem. Dies enrere, el jutge Eduardo Móner, instructor del "cas GAL" en la més alta institució jurídica, els va citar a declarar com a imputats. Era la primera vegada, i ho va fer a petició de Manuel Cobo del Rosal, advocat de l'ex-secretari d'Estat per la Seguretat, Rafael Vera, cosa que feia preveure alguna novetat. Les expectatives creades entorn de la compareixença no van defraudar.

José Amedo, que almenys ha declarat una dotzena de vegades en el sumari GAL, va aportar aquest cop una versió completament nova del segrest de Segundo Marey. Contra allò que ell mateix i sis acusats més havien dit fins ara, l'ex-policia manifestà davant el jutge Móner que el segrest de Marey no fou cap error, ans havia estat planejat per la Guàrdia Civil; que si, al capdavant, els mercenaris encarregats de fer la feina els van lliurar el jubilat francès a ells, a la policia, és senzillament perquè pagaven millor que ningú. L'ex-policia també va suggerir que els dos-cents milions que tant la seva dona com la de Michel Domínguez havien ingressat en un compte bancari de Suïssa provenien de dos empresaris bascos i no del fons reservat del Ministeri de l'Interior. En cap moment no va presentar proves de les seves afirmacions, però va voler fer constar en els folis numerats que persones acostades a José Barrionuevo, ex-ministre de l'Interior, li havien ofert molts diners per canviar la seva declaració.

Michel Domínguez, etern segon en tota aquesta història, no va seguir l'estratègia del seu cap de reinventar-se noves versions del segrest de Segundo Marey, ans es va limitar a ratificar el que ja havia declarat davant el jutge Garzón el desembre del 1994, reconeixent que la seva dona, Alicia Sánchez, havia rebut de mans de funcionaris d'Interior, tant aquí com a Suïssa, unes quanti-

tats de diners que sumaven en total cent milions de pessetes.

Les declaracions dels dos ex-policies van donar peu a tertulians radiofònics i columnistes professionals perquè comencessin a dubtar de la credibilitat de José Amedo que, per la seva part, no va tenir cap inconvenient a passejar-se una vegada més amb la seva cara de patibulari per emissores de ràdio i platós de TV afirmant que, si tornava a la presó, "aquesta vegada no ho faria sol" i acusant sense miraments el PSOE i Felipe González mateix d'estar al darrere dels GAL.

L'estratègia d'Amedo i de Domínguez, que segons experts en el cas ha estat realment dissenyada pel catedràtic Cobo del Rosal, té dos objectius bàsics. D'un costat, mirar de recuperar com sigui els quasi 330 milions que tenen blocats a Suïssa des del novembre de 1995. I d'un altre, llançar un "cable" a Rafael Vera i Juan de Justo, acusats de malversació de fons.

Mesos enrere aquests dos ex-policies ja van intentar que el jutge Baltasar Garzón signés una resolució per recuperar els diners, però el fiscal s'hi va oposar i el magistrat va dir que no. Domínguez, per la seva part, no para de reclamar un sou de mig milió de pessetes mensuals per satisfer les seves despeses, però totes les instàncies jurídiques li han dit fins

ara que passi la mà per la paret. Afirmant, doncs, que desconeixien l'origen real dels diners —el fons reservat d'Interior—, o dient que provenen de butxaques particulars, aquests dos ex-policies miren de fer creure que els milions dipositats als comptes suïssos no tenen res a veure amb el finançament dels GAL, sinó que són única-ment una compensació per la pèrdua de la feina. Al mateix temps, amb la nova versió, possibiliten l'anul·lació de les acusacions contra Rafael Vera i el seu secretari, Juan de Justo, que van ordenar els pagaments. El que passa és que, en el sumari, a aquestes alçades i diguin què diguin Amedo i Domínguez, ja hi ha elements i proves suficients per a demostrar que les coses van passar com diu l'acta d'acusació. Embolicar la troca amb noves versions no millorarà res. Els jutges del cas GAL ja fa molt que van deixar de mamar-se el dit. ■

XAVIER VINADER

"L'ex-policia suggerí que els 200 milions que tant la seva dona com la de Domínguez havien ingressat en un banc de Suïssa provenien de dos empresaris bascos i no dels fons reservats."